

Ať každý, kdo se dívá, svůj údiv nezakrývá,
Až se zas objeví ten úděl prokletý.
Sto párů koní v chromu a těžký boty k tomu
A s větrem o závod jak orel uhání.

Pod sebou věčně temný pruh, za zády obzor a pak už
začíná samota, písek a temnota
ze kterých nejsou snadné kroky úniku.

Pod botou stovky bomb, nejde vydechnout,
Ve vlasech žhavej vítr a on jede dál.
Smrtelný prach a víra, že svůj stroj pevně svírá,
Se stále větší silou ten pocit nasává.

A dlouhý výlet je zas tu, nikdo však nezná úniku,
Vší silou do něj padnou a stroje nevychladnou,
Jen žhavý lesk tu zbývá – je to bludný kruh.

Sníš jenom druhou dobou a přání je tou novou,
A stroje burácí tím rytmem v srdci tvým.
Svá přání necháš žít, nechceš rychlý být,
Kruh se však uzavírá, není úniku

A dlouhý výlet ...